

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222205925
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:7222205925.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a JUDr. Elišky Wagshalovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Y. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V., dieťa matky: L. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XX, V. zastúpenej JUDr. Martinou Řeřichovou PhD., advokátka s.r.o. so sídlom Námestie slobody 13/25, Humenné a otca: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, V., právne zast. JUDr. Helenou Knopovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, za účasti Krajskej prokuratúry Košice II, Mojmírova 5, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Košice č. k. K2-14P/92/2022-3870 03.07. 2023, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka sa podaným návrhom domáhala zmeny neodkladného opatrenia (zmeny v osobe psychológa) nariadeného uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 14P/92/2022-3405 zo dňa 29.9.2022, ktorým bol upravený styk otca s mal. Y. nasledovne

„Otec je oprávnený stretávať sa s mal. Y. každú stredu v čase od 15.00 hod. do 16.00 hod. za prítomnosti psychológa L. T. H. z H. H. D. E. H., o.z., V. XX, V., doc. T. Y. J. T., v priestoroch tohto združenia a na miestach určených psychológom.

Matka je povinná mal. Y. riadne pripraveného v určený čas odovzdať psychológovi združenia L. T. H. z H. H. D. E. H., o.z., V. XX, V., doc. T. Y. J. T. alebo inému pracovníkovi občianskeho združenia v mieste sídla združenia a po ukončení styku ho v mieste sídla združenia prevziať.

V prípade vážnych dôvodov, pre ktoré by sa styk realizovať nemohol, sú rodičia mal. Y. povinní minimálne 24 hodín pred realizáciou styku oznámiť psychológovi združenia L. T. H. z H. H. D. E. H., o.z., V. XX, V., doc. T. Y. J. T. okolnosti, ktoré bránia realizácii styku.

Otec je oprávnený stretávať sa s mal. Y. každú sobotu v čase od 16.00 hod. do 16.30 hod. prostredníctvom videohovorov cez aplikáciu L..

Matka je povinná zabezpečiť mal. Y. prístup k aplikácii L. na potrebnom zariadení výpočtovej techniky v určenom čase styku.

Matka je povinná maloletého na styk riadne pripraviť.“

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.“

3. Rozhodnutie súd právne zdôvodnil ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), čl. 11 ods. 1, § 1, § 2 ods. 1 a 2, § 58, § 360 ods. 1 a 2, § 363 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že vzťahy rodičov maloletého dieťaťa sú dlhodobo vážne narušené a konfliktné. Obaja rodičia sa navzájom osočujú a spochybňujú svoje rodičovské kompetencie. Dieťa sa dlhodobo nachádza vo výlučnej starostlivosti matky bez plnohodnotného kontaktu s otcom, v dôsledku čoho nemá voči otcovi vytvorený vzťah a odmieta ho. S poukazom na uvedené uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 14P/92/2022-3405 zo dňa 29.09.2022 bol upravený styk otca s maloletým za súčinnosti psychológa, ktorý je nápomocný sanácii ich vzťahu. Od nariadenia uvedeného neodkladného opatrenia sa zrealizovali tri osobné stretnutia otca s mal. Y. a jeho matkou za účasti Y. T. H., sociálneho pracovníka a terapeuta v organizácii L. T. H. z H. H. D. E. H.. Od XX.XX.XXXX nedošlo k realizovaniu ďalších stretnutí, nakoľko matka maloletého oznámila, že terapeut mal. Y. neodporúča realizáciu stretnutí. V konaní bolo osvedčené, že vo vzťahu otca a mal. syna nastali drobné pokroky. Y. Y. svojho otca aj oslovil, dokonca s ním ostal sám, bez prítomnosti matky, po dobu cca 10 min. Aj naďalej je však nevyhnutná prítomnosť matky maloletého na stretnutiach s otcom a jej aktívna súčinnosť. Pokiaľ matka sa podaným návrhom domáhala zmeny v osobe psychológa, za účasti ktorého by sa mal asistovaný styk otca s mal. Y. realizovať, súd prvej inštancie mal za to, že matka maloletého neosvedčila splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v predmetnej veci, teda naliehavú potrebu úpravy pomerov účastníkov konania či nebezpečenstvo hroziace maloletému dieťaťu, ktoré odôvodňujú okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Y. neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnosť a potrebu zmeny v osobe psychologičky, ktorá bola určená uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 14P/92/2022-3405 zo dňa 29.09.2022, a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Vo vzťahu k trovám konania uviedol, že o náhrade trov konania bude rozhodované v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť, keďže konanie o neodkladnom opatrení prebieha v rámci konania vo veci samej.

III. Obsah odvolania matky maloletej a vyjadrenia účastníkov konania

5. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletej. Namietala nesprávne a neúplné zistenie skutkového stavu. Zdôraznila, že sa výslovne domáha iba zmeny v osobe poskytujúcej odbornú pomoc pri úprave styku otca s mal. synom, nedomáha sa teda vydania „nového“ neodkladného opatrenia. Má za to, že súd by mal sledovať najlepší záujem mal. dieťaťa a nie záujem otca tak, ako sa to matke javí v doterajšom súdnom konaní. Poukázala na stanovisko odvolacieho súdu uvedené v uznesení Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/342/2022-3547 zo dňa 03.01.2023. navrhla napadnuté uznesenie zmeniť v zmysle jej odvolacieho návrhu.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník maloletého, ktorý navrhol rozhodnúť na základe dostupných dôkazných materiálov a s poukazom na najlepší záujem mal. dieťaťa.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

7. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v spojení s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie matky maloletého nie je dôvodné.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Civilného mimosporového poriadku.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

16. Odvolací súd uvádza, že potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva aj z ustanovení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Sleduje sa najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý bol ako zásada zakotvená prijatím zákona č. 175/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon o rodine. Z ustanovení Zákona o rodine, najmä na § 24 ods. 4, tiež vyplýva, že súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, pričom dohliada na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, a taktiež na § 30 ods. 1, z ktorého znenia jednoznačne vyplýva, že rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia.

17. J potrebné si uvedomiť, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP). Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/149/2010 z 5.8.2010).

18. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že inštitút neodkladného opatrenia predpokladá naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi (i keď dočasnej) alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, pričom v konaní starostlivosti o maloleté dieťa má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené do doby, keď o nároku dieťaťa, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Neodkladné opatrenie je neodkladným v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len neodkladná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov, ktorá je príčinou, že súd môže rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný.

19. Z priebehu jednotlivých udalostí v rodine je zrejmé, že rodičia mal. Y. nežijú v spoločnej domácnosti. Vzťahy medzi rodičmi sú veľmi vážne narušené, sú konfliktné. Maloletý sa naďalej nachádza v nepriaznivej situácii, kedy je vťahovaný do rodičovských konfliktov. Mal. Y. bol uznesením Okresného súdu Humenné č. k. 8P/6/2018-246 zo dňa 30.01.2019 dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky s odôvodnením potreby dočasne stabilizovať dieťa u jedného z rodičov tak, aby došlo k eliminácii nepriaznivého vzájomného správania sa rodičov k sebe navzájom. Nakoľko mal. Y. nemal dlhodobu plnohodnotný kontakt s otcom, došlo k vážnemu narušeniu vzťahu otca a syna s tým, že mal. Y. svojho otca vyslovene odmieta.

20. Z úradnej činnosti je odvolaciemu súdu známe, že rodičom mal. Y. bolo poskytnuté značné množstvo prostriedkov smerujúcich k ich edukácii, k odstráneniu ich rodičovského konfliktu a s dôrazom na uvedenie si ich rodičovskej zodpovednosti vo vzťahu k mal. Y.. Rodičom mal. Y. bola tiež poskytnutá odborná pomoc vo forme výchovného opatrenia a odbornej psychologickej pomoci. Aj napriek všetkej pomoci, ktorá bola rodičom mal. Y. dlhodobu poskytovaná, je z obsahu spisu zrejmé, že matka maloletého aj naďalej neuznáva úlohu otca v živote maloletého dieťaťa, vytrvalo sa snaží stretnutiam otca s mal. Y. zabrániť, príp. ich sťažovať. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že stretnutia otca s mal. Y., ktoré sa realizovali za prítomnosti psychologičky T. Y. J. T., viedli k drobným, no badateľným pokrokom, keď mal. Y. svojho otca po dlhšej dobe priamo oslovil (stretnutie realizované dňa 01.02.2023), maloletý sedel tesne vedľa otca a matka sedela oproti nemu, pričom sa maloletý matky spýtal prečo sa s ním baví, t. j. s otcom (stretnutie realizované dňa 25.01.2023), ku koncu tretieho stretnutia sa mal. Y. dotykotom otca nebránil, zrakovo otca sledoval, kým hovoril, dokonca v spoločnosti otca zostal bez matky asi 10 minút. Aj napriek uvedeným pokrokom, ktoré nepochybne boli súladné s najlepším záujmom mal. Y., v ktorom nepochybne je obnovenie vzťahu so svojim biologickým otcom, nedošlo k realizácii ďalších asistovaných stretnutí otca s mal. Y., a to práve z dôvodu oznámenia matky, že terapeut maloletého neodporúča realizáciu stretnutí, pričom matka neúčast' na stretnutiach ospravedlňuje len formou SMS správ. S ohľadom na tieto skutočnosti má odvolací súd za to, že asistovaný styk otca s mal. Y. za prítomnosti psychologičky T. Y. J. T. je v najlepšom záujme mal. dieťaťa. Pokiaľ matka maloletého namietá, že mal. Y. nemá k tejto psychologičke vytvorený vzťah, a preto navrhuje zmenu v osobe psychologičky, odvolací súd odkazuje na správny záver súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že na to, aby si mal. Y. mohol s psychologičkou vytvoriť vzťah, je potrebné, aby sa tieto asistované stretnutia riadne a pravidelne realizovali, nakoľko práve prostredníctvom nich si mal. Y. k T. Y. J. T. môže vytvoriť vzťah. Súčasne je však potrebné doplniť, že pokiaľ aj mal. Y. doposiaľ nemá vytvorený vzťah k psychologičke T. Y. J. T., uvedená skutočnosť zjavne nie je na ťarchu mal. dieťaťa, či v jeho neprospech. Práve v prítomnosti uvedenej psychologičky mal. Y. zostal na treťom stretnutí s otcom sám, aj bez prítomnosti svojej matky, ktorej sa predtým stále dožadoval, a to po dobu cca 10 minút. Je teda zrejmé, že voči psychologičke T. Y. J. T. neprechováva mal. Y. žiadne negatívne pocity, nemá z jej osoby strach, či obavu.

21. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na svoje predchádzajúce zistenia, ktoré uviedol v rozsudku č. k. 21CoP/120/2020 - 2909 zo dňa 15.06.2021: „bod 64. Vyhodnocujúc prijaté opatrenia už odvolacím súdom vychádzajú z toho, že maloletý Y. už výrazne otca odmietal, možno konštatovať, že sa podarilo postupne maloletého pripraviť na to, že otec má o neho záujem a v jeho živote existuje. Zo záverov poskytnutej odbornej pomoci práve pri asistovanom styku za prítomnosti psychológa L. T. H. z H. H. D. E. H., Y. J., T., vyplynulo, že sa podarilo na posledných stretnutiach, predtým než došlo k ukončeniu stretávania zo strany matky, predĺžiť čas interakcií otca s dieťaťom. Je vidieť, že je to veľmi zložitý postup, keďže maloletý má vytvorenú obrovskú bariéru predtým, aby s otcom mohol tráviť akýkoľvek čas.

bod 65. Matka pred odvolacím súdom uviedla, že po odvolacom pojednávaní dňa 12.11.2020 začala syna pripravovať na styk, čím len potvrdila, že predtým dieťa na styk nepripravovala náležitým spôsobom a vyvolala tak u syna vedomie, že otec nie je potrebný v ich živote.

bod 66. Je možné zhodnotiť, že s výnimkou opatrenia prijatého v odvolacom konaní odborného poradenstva klinického psychológa T. X. C. Z., kedy sa zúčastnila matka stretnutí aj s maloletým synom, nepristupovala k prijatým opatreniam vážne, pristupovala k týmto prijatým opatreniam s určitým dešpektom a jej prejav je možné vyhodnotiť ako ľahkovážny. Jediným dôvodom pre jej správanie má byť odmietavý postoj mal. Y. k otcovi, a jej podozrenie o sexuálnom zneužívaní Y..

bod 67. Odmietavý postoj Y. bol vytvorený práve postojom matky a odvolací súd je presvedčený, že v skutočnosti tomu tak nie je. Maloletý je zmätený a naozaj je identifikovaný s postojom a názorom matky. Podľa názoru odvolacieho súdu zo strany matky nedošlo k porozumeniu psychickej náročnosti zvládnutia maloletého v dôsledku odchodu zo spoločnej domácnosti, a matka sa snaží svojim konaním

vytvoriť z otca emočného strašiaka natoľko, aby syn necítil potrebu po svojom otcovi. Zo všetkých vykonaných dôkazov však vyplývajú závery, že zistenia o tom, že maloletý Y. je dieťaťom, ktorý je vážne traumatizovaný a je možné uviesť, že trauma je spôsobená vážnym konfliktom jeho rodičov.“

22. Od zistení odvolacieho súdu uvedených v bode 21 tohto rozhodnutia (jún 2021) do času, kedy súd prvej inštancie rozhodol o návrhu matky na zmenu neodkladného opatrenia (júl 2023) uplynuli dva roky. Aj napriek tejto značnej dobe sa však situácia v rodine mal. Y. Z. nijak zásadne nezmenila. Je doslova až zarážajúce, že aj napriek nespočetnému množstvu odbornej pomoci, ktorá bola rodičom mal. Y. poskytovaná, nedošlo k eliminácii nepriaznivého vzájomného správania sa rodičov k sebe navzájom, rodičia mal. dieťaťa nie sú aj naďalej spolu schopní navzájom komunikovať ohľadom základných potrieb ich mal. syna, ktorý je spoločným synom ich oboch, tak matky ako aj otca. Rovnako boli súdom nariadené viaceré neodkladné opatrenia o úprave styku otca a mal. Y., a to osobného, neosobného, či asistovaného styku. V čase, keď asistovaný styk otca s mal. Y. za prítomnosti psychologičky T. Y. J. T.. začal prinášať viac ako žiadúci výsledok, a to postupné zmierňovanie odmietania otca zo strany mal. Y. (maloletý na dotyky otca nereagoval odmietaním, sedel tesne vedľa otca, svojho otca po dlhšej dobe priamo oslovil, zrakovo sledoval otca, ktorý hovoril na matku, v spoločnosti otca ostal bez prítomnosti matky cca 10 minút), matka svojvoľne odmietla poskytnúť súčinnosť na to, aby sa asistované stretnutia otca s mal. Y. mohli aj naďalej realizovať, a to bez riadneho a náležitého vysvetlenia, ktoré by odôvodňovali tento jej postoj. Matka maloletého tak uvedeným konaním nerešpektovala právoplatné a vykonateľné neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Košice II č. k. 14P/92/2022-3405 zo dňa 29.09.2022, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/342/2022 - 3547 zo dňa 03.01.2023, pričom je otáznne, či sa týmto svojim svojvoľným konaním nedopustila trestného činu v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti sa tak námietky matky ohľadom nedôveryhodnosti psychologičky T. Y. J. T.. odvolaciemu súdu javia ako neopodstatnené, tendenčné a vyslovene účelové.

23. V kontexte uvedeného dáva odvolací súd účastníkom konania do pozornosti čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, z ktorého jednoznačne vyplýva, že starostlivosť o deti a ich výchova je nielen právom rodičov, ale aj právom dieťaťa, ktoré má právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť, pričom toto právo môže byť obmedzené výhradne na základe rozhodnutia súdu a v súlade s literou zákona.

24. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia (§ 28 ods. 2 prvá veta zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej len „Zákon o rodine“).

25. Odvolací súd súčasne opakovane vyslovene zdôrazňuje, že pri výkone týchto práv a povinností sú rodičia v prvom rade povinní chrániť záujmy mal. Y. (§ 28 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine), v ktorého záujme rozhodne nie je obmedzovanie, či sťažovanie kontaktu so žiadnym z jeho rodičov. Za situácie, kedy matka dlhodobo bráni kontaktu mal. Y. s jeho otcom, k čomu došlo nerešpektovaním neodkladného opatrenia č. k. Okresného súdu Košice II č. k. 14P/92/2022-3405 zo dňa 29.09.2022 zo strany matky, však bezpochyby k sťaženiu kontaktu mal. Y. s jeho otcom došlo a stále dochádza. Odvolací súd má tiež za to, že konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech ich mal. dieťaťa, a preto dôrazne apeluje na všetky osoby, ktoré majú vplyv na výchovu a starostlivosť o mal. Y., no predovšetkým na jeho rodičov, aby nadradili záujmy a prospech ich mal. dieťaťa nad vlastné záujmy a negatívne postoje voči druhému rodičovi mal. dieťaťa.

26. Odvolací súd má za to, že záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič je dobrým rodičom. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletým dieťaťom nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje dieťa k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je - dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával, resp. aby mu druhý rodič svojvoľne bránil v realizácii tohto styku tak ako tomu bolo aj v tomto prípade, kedy matka nerešpektovala súdom určený asistovaný styk otca s mal. Y..

27. Je potrebné si uvedomiť, že v prípade neschopnosti rodičov spolu kooperovať pri výkone styku sa mal. Y. stáva rukojemníkom a obeťou. (porov. Uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 599/10, III. ÚS 439/05), čo sa podľa odvolacieho súdu dlhodobo deje aj prípade mal. Y..

28. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

29. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

30. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Matka v odvolaní žiadala priznať náhradu trov právneho zastúpenia. Keďže z obsahu spisu vyplýva, že predmetné konanie o neodkladnom opatrení prebieha v rámci konania vo veci samej, odvolací súd nemohol rozhodnúť o náhrade trov konania, keďže o nich bude v zmysle § 58 CMP rozhodované v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).